

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

بهرام رحمانی

۳۱ مارچ ۲۰۱۹

آیا در انتخابات شهرداری‌های ترکیه، اردو خان و حزبش شکست خواهند خورد؟!

بیش از ۵۷ میلیون شهروند واجد شرایط در نوزدهمین دوره انتخابات محلی ترکیه به منظور انتخاب شهرداران، اعضای شوراها و نمایندگان محلات شهری و روستائی سراسر کشور، فردا یکشنبه ۳۱ مارچ ۲۰۱۹ - ۱۱ فروردین ۱۳۹۸، در ۸۱ استان به پای صندوق‌های رای می‌روند. این انتخابات در پی انتخابات ریاست جمهوری (با تغییر سیستم پارلمانی به ریاستی) و پارلمان ترکیه در تاریخ ۲۴ جون ۲۰۱۸، که پیروزی رجب طیب اردو خان با ۵۲/۵۹ درصد آراء را به دنبال داشت، برگزار می‌شود. آخرین انتخابات پیش‌بینی شده در ۲۳ جون ۲۰۲۳، برگزار خواهد شد.

رجب طیب اردو خان که پس از آتاتورک، اختیارات وسیع و بی‌مانندی به دست آورده است، در این انتخابات به دنبال مستحکم‌تر کردن اقتدار خود در صحنه سیاسی ترکیه است. از سوی دیگر مخالفان حزب حاکم، این انتخابات را فرصتی می‌دانند تا ناکارآمدی دولت در اداره اقتصادی کشور و تبعات سیاسی حکومت فرد محور را برجسته کنند. در عین حال با در دست گرفتن حداکثری مناصب محلی، شکافی در دل اقتدار هر روز فربه‌تر حزب اردو خان ایجاد کنند.

این انتخابات ساختار سه نهاد مدیریتی را مشخص خواهد کرد: استانداری‌ها، شهرداری‌ها و دهیاری‌ها. مطابق قانون شهرداری‌های ترکیه، در هر شهری با جمعیت بیش از پنج هزار نفر باید نهاد شهرداری مستقر شود. بر این اساس در ۸۱ استان ترکیه، ۱۳۹۷ شهرداری وجود دارد که عموم آن‌ها توسط حزب عدالت و توسعه مدیریت می‌شوند. در وضعیت فعلی و طی انتخابات محلی سال ۲۰۱۴، حزب عدالت و توسعه با ۴۴/۵ درصد آراء بیش‌ترین سهم را در مدیریت محلی ترکیه داشته و پس از آن حزب جمهوری خواه خلق با ۲۷/۷۹ درصد آراء، حزب ملی‌گرای حرکت ملی با ۱۵/۲ درصد آراء و حزب دموکراتیک خلق‌ها (در آن زمان، به نام حزب صلح و دموکراسی فعالیت داشت) با نزدیک ۵ درصد آراء بالاترین سهم در مدیریت محلی را دارند.

اکنون ۱۲ حزب، از جمله «عدالت و توسعه»، «حرکت ملی»، «جمهوری خلق»، «دموکراتیک خلق‌ها»، «نیک»، «سعادت»، «ترکیه مستقل»، «کمونیست ترکیه»، «اتحاد بزرگ»، «چپ دموکراتیک»، «دموکرات» و «وطن» در این انتخابات برای تصدی کرسی شهرداری‌ها، در حال رقابت هستند.

حزب نژادپرست «حرکت ملی» در انتخابات پارلمانی اخیر ترکیه با حزب عدالت و توسعه اسلامی ائتلاف کرده و به این ترتیب، با تشکیل «ائتلاف جمهور» رجب طیب اردو خان را به عنوان کاندیدای مورد حمایت خود در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۸ معرفی کرد.

دولت باغچیلی، رهبر حزب حرکت ملی در سپتامبر ۲۰۱۸، اعلام کرده بود حزب متبوعش قصد دارد از نامزدهای کلیدی حزب عدالت و توسعه در رقابت‌های انتخابات محلی حمایت کند و ائتلاف تداوم خواهد داشت.

با این حال، یک ماه بعد، پس از یک جلسه بین دو رهبر، این ائتلاف مجدداً اعلام و از سر گرفته شد و به این ترتیب حزب حرکت ملی در بسیاری از شهرها مانند آنکارا و استانبول به نفع نامزدهای حزب عدالت و توسعه تبلیغ کرد.

در این میان ائتلافی نیز به نام «ائتلاف ملت» توسط احزاب «جمهوری خلق»، «دموکرات»، «نیک» و «سعادت» در انتخابات عمومی سال ۲۰۱۸ تشکیل شد، با این حال، رایزنی پیرامون انتخابات محلی میان حزب جمهوری خلق و «خوب» در ماه‌های بعد ادامه یافت تا این‌که دو حزب در ۱۲ دسامبر ۲۰۱۸، در خصوص معرفی نامزد واحد در شهرهای آیدین، موغلا، تکیرداغ، حتای، ازمیر، اسکی‌شهر، آنکارا، استانبول، آنتالیا، بورسا و آدانا به توافق رسیدند. اما حزب خوب از نامزد حزب جمهوری خلق در شهر مرسین و در مقابل این حزب جمهوری خلق از نامزد حزب نیک در بالیکسیر حمایت کرد. حزب نیک قبل از انتخابات پارسیال، از حزب حاکم عدالت و توسعه انشعاب داده است.

این انتخابات از بسیاری جهات مهم است. چرا که این انتخابات، اولین آزمون سیاسی ترکیه برای سنجش میزان حمایت از رجب طیب اردو خان، رئیس جمهوری فاشیست و جنگ‌طلب این کشور، پس از انتخابات ریاست جمهوری جون ۲۰۱۸ میلادی محسوب می‌شود و نتیجه آن می‌تواند رویکرد را در حوزه سیاست داخلی تغییر دهد و توازن قوا به نفع محرومان و ستمدیدگان جامعه ترکیه، تغییر پیدا کند.

انتخابات ریاست جمهوری سال گذشته که در پی همه‌پرسی تغییر قانون اساسی برگزار شد، قدرت برتری و قدرت‌طلبی و جنگ‌طلبی اردو خان از بالای سر قوه قانون‌گذاری (پارلمان) و قوه قضائیه را تثبیت کرد.

این انتخابات محلی، همچنین می‌تواند روابط ترکیه را با امریکا تحت تأثیر قرار دهد. زیرا احتمالاً ائتلاف حزب حاکم یعنی حزب عدالت و توسعه (AKP) و حزب حرکت ملی (MHP)، بار دیگر اردو خان را تحت فشار می‌گذارد تا بر اشغال سرزمین‌های سوریه به ویژه ادامه اشغال کانتون عفرین در روژآوا و حمله با سایر کانتون‌های کردستان سوریه، پ.ک.ک و همچنین استرداد فتح الله گولن، همچنان تأکید ورزد و به این بهانه مخالفین خود را شدیدتر سرکوب کند به‌ویژه حزب دموکراتیک خلق‌ها و پ.ک.ک.

به این ترتیب تداوم ائتلاف این دو حزب پس از این انتخابات، منجر به اتخاذ خط مشی سیاسی سختگیرانه‌تری از سوی دولت ترکیه بر علیه مردم کرد ترکیه و همچنین روژآوا (کردستان سوریه) خواهد شد. آن‌هم در وضعیتی که اردو خان هم اکنون نیز برای حل و فصل چالش‌های به وجود آمده در روابط خود با امریکا و روسیه در تنگنا قرار دارد.

این انتخابات در حالی برگزار می‌شود که فرصت زیادی تا زمان تحویل گرفتن موشک‌های روس S-400 توسط ترکیه (تابستان ۲۰۱۹ میلادی) باقی نمانده است.

مقامات ترکیه تلاش می‌کنند روند کاهش ارزش پول این کشور در برابر دلار را که با انتقادات هفته گذشته رجب طیب اردو خان از امریکا بر سر به رسمیت شناختن حاکمیت اسرائیل بر جولان شدت گرفته است، مهار کنند.

امریکا، فیصله کرده است که اگر ترکیه سامانه س-۴۰۰ را از روسیه بخرد، قرارداد فروش جنگنده‌های اف-۳۵ به این کشور را لغو کرده و تحریم‌هایی علیه آنکارا اعمال خواهد کرد. امری که می‌تواند به تنش‌های بیش‌تر بین دو عضو بزرگ ناتو دامن بزند.

امریکا، با این معامله به شدت مخالف است. روابط آنکارا و واشنگتن از مدت‌ها پیش دچار تنش است و این خطر وجود دارد که در صورت تحویل گرفتن این موشک‌ها، ترکیه با دور جدیدی از تحریم‌های امریکا مواجه شود.

در صورت اعمال این تحریم‌ها، وضعیت بسیار بغرنجی بر دولت اردو خان حاکم خواهد شد. زیرا ترکیه در حال حاضر نیز با اولین رکود اقتصادی ده سال اخیر این کشور مواجه است.

اما لغو این قرارداد نیز ممکن نیست. روسیه شریک ستراتیژیک ترکیه در سوریه محسوب می‌شود و در سایه توافقی که پیش از این میان آنکارا و مسکو حاصل شده، از حمله نیروهای دولتی سوریه به یکی از آخرین دژهای مخالفان مسلح تحت حمایت دولت ترکیه در ادلب جلوگیری شده است.

روسیه مهم‌ترین شریک تجاری ترکیه نیز محسوب می‌شود. مسکو همچنین می‌تواند از یک سلاح اقتصادی دیگر علیه ترکیه استفاده کند؛ یعنی شمار میلیون‌ها گردشگر روسی را که هر ساله از مناطق تاریخی و دیدنی ترکیه بازدید می‌کنند، محدود کند.

امریکا در چارچوب برنامه اعمال تحریم‌های نفتی علیه اسلامی ایران، از ترکیه خواسته که واردات نفت و گاز خود را از این کشور متوقف کند. این در حالی است که ترکیه به این واردات وابسته است و از همین رو، از امریکا تقاضای معافیت موقت کرده است. امری که مشخص نیست واشنگتن با تمدید آن همچنان موافقت کند.

همین هفته دادگاهی در استانبول رای داد که متین توپوز، مترجم و کارمند کنسولگری امریکا در این شهر، باید تا زمان محاکمه به اتهام جاسوسی در زندان باقی بماند. بازداشت او در سال ۲۰۱۷، منجر به تنش دیپلماتیک بین دو کشور شد، اما او نخستین نفری نیست که دستگیر می‌شود.

یک کارمند دیگر کنسولگری اکنون در بازداشت خانگی است و کارمند سوم دیگر در شهر آدانا در ماه فوریه به چهار سال زندان محکوم شد. در واقع اردو خان بین دو ابرقدرت جهانی بدجوری گیر کرده است.

اردو خان گفته است که بلندی‌های جولان هیچ ربطی به اسرائیل ندارد و دونالد ترامپ «قلدری» می‌کند. در واقع اردو خان خود را نماینده «جهان اسلامی» می‌داند و از این منظر با اسرائیل مخالفت است.

همچنین زمانی که دونالد ترامپ خوان گوایدو را به عنوان رئیس جمهور ونزوئلا به رسمیت شناخت، رجب طیب اردو خان این تصمیم را «شوکه‌آور» توصیف کرد و به نیکلاس مادورو زنگ زد تا با اعلام حمایت از او بگوید «سرت را بالا بگیر و محکم بایست».

سال گذشته دادگاهی در آمریکا حکم داد که مهمت هاکان آتیل، شهروند ترکیه و بانکدار در بانک دولتی هالک این کشور، به اتهام همکاری با رضا ضراب تاجر ایران در کمک به حکومت اسلامی ایران برای دور زدن تحریم‌ها به ۳۲ ماه زندان محکوم شده است. همچنین این دادگاه هالک بانک را به پرداخت جزای نقدی محکوم کرد.

اردو خان این پرونده را حمله‌ای سیاسی به دولت خودش خواند و به شدت از آمریکا انتقاد کرد. ترکیه از آمریکا بارها خواسته است، فتح‌الله گولن را که آنکارا او را به سازمان‌دهی کودتای نافرجام (ساختگی) در سال ۲۰۱۶ متهم می‌کند، به این کشور مسترد کند.

آمریکا در مقابل استدلال می‌کند که برای استرداد فتح‌الله گولن مدارک کافی مورد نیاز است و گولن نیز متقابلاً اتهام کودتا را رد کرده است.

رکود اقتصادی در ترکیه، موضوعی قابل توجه در آستانه برگزاری این انتخابات است و موقعیت حزب حاکم را در شهرهای کلیدی از جمله استانبول و آنکارا تهدید می‌کند.

تورم در ترکیه به بالای ۲۰ درصد و نرخ بیکاری به ۱۱ درصد رسیده است. میزان بیکاری در میان جوانان این کشور و همچنین مناطق کردنشین به دلیل محاصره و برخوردهای نژادپرستانه، بیش‌تر است و به بالای ۲۰ درصد هم می‌رسد؛ به عبارت دیگر از هر پنج جوان در این کشور یک نفر بیکار است.

نظرسنجی‌ها نیز نشان می‌دهد که وضعیت اقتصادی و همچنین مشکل بیکاری دو نگرانی مهم رای‌دهندگان ترک است. در یک سال گذشته، قیمت مواد غذایی در ترکیه نزدیک به ۳۰ درصد افزایش یافته و باعث شده است که اردو خان با اعلام جنگ علیه افزایش بهای مواد غذایی، روش‌های نامتعارفی را برای کاهش قیمت‌ها به کار بگیرد.

شاخص سهام در بازارهای مالی ترکیه نیز روز چهارشنبه ۲۷ مارس، بیش از ۵ درصد سقوط کرد. کاهش دوباره ارزش سهام پس از آن روی داد که دولت ترکیه بانک‌های این کشور را مجبور کرد تا برای حفظ ارزش نقدینگی در آستانه انتخابات، از عرضه لیر ترکیه به متقاضیان خودداری کنند.

روز جمعه ۲۹ مارس ۲۰۱۹، هر دلار آمریکا به ۵/۶۷۵۰ لیره ترکیه معامله شد؛ موضوعی که بحران سقوط ارزش پول ترکیه در سال گذشته را به همگان یادآوری کرد. پس از سخنان اردو خان قیمت لیره ترکیه ۰/۵ افزایش یافت و به ۵/۵۵۵۰ لیره در مقابل هر دلار رسید.

اردو خان به شبکه تی‌آرتی گفت که ارزش لیره هنوز به «سطح قابل قبول» نرسیده ولی توضیح نداد سطح قابل قبول از نظر او چیست.

دولت اردو خان روز چهارشنبه گذشته، به بانک‌های این کشور فشار آورد که به موسسات مالی خارجی لیره قرض ندهند. این موضوع سبب شد که کارمزد اقتراض لیره از بانک‌های خارجی بلافاصله ۱۰۰۰ درصد افزایش پیدا کند. بانک مرکزی ترکیه مجموعه اقداماتی را برای حفظ ارزش لیره انجام داد که منع نقدینگی لیره در بورس لندن یکی از آنهاست.

بانک‌ها و سرمایه‌گذاران خارجی که قصد معامله با لیره ترکیه دارند، گفته‌اند که بانک‌ها به آن‌ها لیره نمی‌دهد. گفته می‌شود منع نقدینگی لیره در بازارهای مالی به دستور حکومت و با هدف جلوگیری از سقوط ارزش پول ملی انجام شد.

فایننشیل تایمز بریتانیا از یکی از تحلیل‌گران بازارهای مالی لندن گزارش کرد که دولت ترکیه دستور داده «حتی یک لیره به بانک‌های خارجی قرض داده نشود».

اکنون خطرانی حزب حاکم را تهدید می‌کند. در حال حاضر، ۴۹ شهرداری از ۸۱ شهرداری ترکیه در کنترل حزب حاکم یعنی عدالت و توسعه (AKP) است.

مشکلات اقتصادی و سیاسی باعث شده که تردیدهای بسیاری درباره میزان حمایت‌ها از حزب عدالت و توسعه در شهرهای بزرگ، یعنی از میر، آدانا، بورسا، آنکارا و استانبول به وجود آید. آن‌هم در حالی که رای‌های دو شهر استانبول و آنکارا برای حزب حاکم از اهمیت بالایی برخوردار است.

ساختارهای اجرایی در ترکیه، به‌شکلی است که حتی اگر نهادهای بالادستی مانند ریاست جمهوری و مجلس قوانینی مصوب کنند، نهاد اجرایی در اختیار شهرداری‌ها و دیگر نهادهای محلی است. از این‌رو، برای حزب عدالت توسعه (با داشتن اکثریت مجلس در ائتلاف با حزب ملی‌گرای حرکت ملی و ریاست جمهوری اردوخان) در دست گرفتن نهادهای محلی به اندازه نهادهای بالادستی اهمیت دارد تا بتواند تصمیمات خود را به‌صورت محلی نیز اجرایی کند.

بر اساس آمار اتحادیه شهرداری‌ها، زندگی ۶۰ میلیون نفر از مردم این کشور زیر نظر شهرداری‌ها اداره می‌شود. اساساً شهرداری‌ها در ترکیه موظف‌اند تا زیرساخت‌های شهری را آماده کنند، سامانه حمل‌ونقل عمومی را سازمان دهند؛ سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی و شهری را فراهم آورند؛ امور مربوط به محیط زیست شهری را سامان دهند، به جمع‌آوری زباله‌ها بپردازند؛ نهادهای مربوط به امور اضطراری را (مانند پولیس، آتش‌نشانی، آمبولانس) مدیریت کنند، ترافیک شهری را کنترل کنند؛ مسائل مربوط به کفن و دفن را سامان دهند؛ برای بی‌سرنهالان مسکن فراهم کنند، خوابگاه‌های دانشجویی احداث کنند؛ به ثبت ازدواج پرداخته و برنامه توسعه اقتصادی و تجاری شهر را تدوین نمایند. در میان این خدمات عمومی، عمده جذابیت شهرداری در امکانی است که به لحاظ اقتصادی می‌تواند برای شرکت‌های نزدیک به حزبی که برنده انتخابات است ایجاد کند.

این انتخابات در عین حال، برای سایر احزاب موجود در کشور که معمولاً در انتخابات پارلمانی نمی‌توانند از سد ۱۰ درصدی ورود به مجلس عبور کنند، فضا سازی می‌کند. انتخابات شهرداری‌ها به این احزاب و سازمان‌های سیاسی اجازه می‌دهد تا در صورتی که حتی در یک شهر کوچک هم بتوانند برنده انتخابات شوند، اهداف سیاسی خود را برای اداره کشور به تحقق درمی‌آورند. برای مثال وقتی در انتخابات محلی قبلی، نماینده حزب کمونیست ترکیه در شهر کوچک اواجیک (شهری با اکثریت علویان) موفق شد امور شهرداری را در دست گیرد، الگوی مناسبی برای نیروهای چپ ترکیه ایجاد کرد. دستاوردهای این دوره پنج‌ساله در این شهر، با رایگان کردن وسایل نقلیه عمومی، احداث کتابخانه و سایر نهادهای فرهنگی و ایجاد بنگاه‌های اقتصادی با مدیریت شورائی مردم، مدلی ساخته تا سیاست‌ها و اهداف جدیدی از مدیریت عمومی در فضای سیاسی ترکیه مطرح شود.

از میان احزاب و سازمان‌های موجود سیاسی ترکیه، حزب دموکراتیک خلق‌ها (د پ)، که متشکل از احزاب و سازمان‌های کرد و نیروهای چپ‌های رادیکال بوده و در سال‌های اخیر، برنده اصلی انتخابات شهرداری‌ها، به‌ویژه مناطق کردنشین در شرق ترکیه بوده است. به همنی دلیل، دولت ترکیه این حزب و اعضا و هواداران آن را، همواره در فشارهای سیاسی و دستگیری و زندان و شکنجه قرار داده است که بعد از کودتای ۲۰۱۵، بر این حزب اعمال شده است. اکنون اکثر اعضای کلیدی این حزب، از جمله صلاح‌الدین دمیرتاش، یکی از دو رهبر مشترک این حزب، زندانی است.

دستکم بیش از ۲۰ میلیون جمعیت ترکیه را مردم کرد تشکیل می‌دهند. بای آن وجود، اردوخان در یک سخنرانی، بی‌شرمانه خطاب به فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی کرد گفت: «اگر خواستار حکومتی برای خود هستید در شمال عراق، منطقه‌ای به‌نام کردستان وجود دارد گم شوید و به آن‌جا بروید.» این سخنان نژادپرستانه و فاشیستی اردوخان، به‌شدت خشم مردم کرد و هر انسان آزاده‌ای را برانگیخت!

اردغان در این سال‌ها، تلاش کرده است جامعه سکولار ترکیه را اسلامیزه کند به ویژه، زنان را سرکوب و خانه‌نشین کند.

برای مثال، روز ۸ مارس امسال، زمانی که اذان مغرب در مساجد در حال پخش بود، زنان در خیابان تقسیم در اعتراض به شرایط نابرابر اجتماعی شعار سر می‌دادند و هم‌زمان مورد حمله پولیس نیز قرار گرفتند. در این مورد، یکی از روزنامه‌نگاران روزنامه ینی‌شفق (روزنامه‌ای نزدیک به حزب حاکم)، با پخش ویدئویی از این لحظه، آن را اهانت به ساحت دین تلقی کرده و گفت که این زنان با اسلام مشکل دارند. این توهین او، موجب تنش‌های جدی در جامعه ترکیه شد تا جایی که اردوخان در یکی از میتینگ‌هایش گفت: «می‌خواهم در این انتخابات به کسانی که مخالف اذان هستند درسی جانانه دهید.» این مسأله حتی به خطبه‌های نماز جمعه کشیده و در ۱۱۰ هزار مسجد ترکیه، علیه این اقدام سخن گفته شد و سکولارها به‌عنوان مبلغین دشمنی با دین معرفی شدند.

به‌علاوه در واقعه دیگری، اردوخان با نشان دادن صحنه حملات نیوزلند در یک میتینگ انتخاباتی، عنوان کرد: «آنان که با افکار ضد اسلامی وارد ترکیه می‌شوند همانند اجدادشان با تابوت از این کشور خارج خواهند شد.» مخالفان ائتلاف دولتی و انتخاباتی اردوخان، به دستی اعلام کرده‌اند که او از «دین استفاده انتخاباتی» کرده و پشت «دین» سنگر گرفته است.

بیش‌تر نظرسنجی‌های انجام شده حاکی از ریزش حداقل پنج درصدی آرای حزب عدالت و توسعه نسبت به سال ۲۰۱۴ است. در صورت وقوع چنین امری، احتمال اعلام انتخابات زودرس مجلس از سوی حزب حاکم نیز محتمل خواهد بود. با نزدیک شدن موعد برگزاری انتخابات شوراها و شهرداری‌ها در ترکیه، حمله اردوخان به مخالفان شدیدتر و تندتر شده است. ناظران این رفتار را ناشی از نگرانی جدی او در شکست در انتخابات روز یکشنبه ۳۱ مارس ارزیابی می‌کنند.

سه روز پیش از آغاز رای‌گیری در انتخابات شوراها و شهرداری‌های ترکیه، برخی نظر سنجی‌ها از پیش‌تازی نامزدان احزاب اپوزیسیون در برخی شهرها و رقابت‌های تنگاتنگ در شهرهایی مانند استانبول خبر می‌دهند که کرسی شهرداری آن برای رجب طیب اردوخان از اهمیت زیادی برخوردار است.

حزب حاکم عدالت و توسعه، برای انتخابات روز یکشنبه ۳۱ مارس بینعلی ایلدریم، رئیس کنونی پارلمان ترکیه را به‌عنوان نامزد شهرداری استانبول معرفی کرده است.

ایلدریم که از یاران وفادار اردوخان به‌شمار می‌رود پیش از اصلاح قانون اساسی ترکیه و تغییر نظام پارلمانی به ریاستی، نخست وزیر این کشور بود. در همه پرسی اصلاح قانون اساسی در سال ۲۰۱۷، بیش از نیمی از رای‌دهندگان در استانبول به تغییرات مورد نظر اردوخان رای منفی داده بودند.

حزب عدالت و توسعه برای رقابت‌های انتخاباتی روز یکشنبه با حزب نژادپرست حرکت ملی وارد ائتلافی به‌نام «ائتلاف جمهور» شده است. خبرگزاری آناتولی می‌گوید این نخستین بار از آغاز انتخابات شوراها و شهرداری‌ها در سال ۱۹۴۴ است که احزاب به‌صورت ائتلافی در رقابت‌ها شرکت می‌کنند.

اردوخان در سخنرانی‌های انتخاباتی اخیر خود بیش از پیش با لحن تندى عليه مخالفان خود سخن گفته و آن‌ها را «باری‌دهندگان تروریست‌ها» خوانده است. این حمله‌ها بیش‌تر علیه حزب دموکراتیک خلق‌ها و اکثر نیروها و تشکل‌های کرد صورت می‌گیرد که در منطقه آناتولی در جنوب شرقی ترکیه، از شانس زیادی برای تصاحب کرسی‌های شورای شهر و شهرداری‌ها برخوردارند.

رقيب اصلی اردوخان و هم‌پیمانانش، ائتلاف ملت متشکل از دو حزب جمهوری‌خواه خلق و حزب «نیک» محسوب می‌شود. حزب دموکراتیک خلق‌ها، برای کلانشهرهای آنکارا، استانبول و از میر نامزدی معرفی نکرد تا شانس نامزدان اپوزیسیون افزایش یابد.

به‌گزارش «اشپیگل آنالین» در شهر اردو، یکی از سی کلانشهر ترکیه نیز که به‌طور سنتی حزب حاکم در آن اکثریت آرا را داشت موقعیت ائتلاف جمهور تا حدودی متزلزل به‌نظر می‌رسد.

دولت اردوخان از مدت‌ها پیش، علیه شهرداران مناطق جنوب شرق ترکیه، با اکثریت ساکنان کرد، وارد عمل شده است. علیه ۶۰ شهردار این منطقه پرونده قضائی تشکیل شده و ۴۰ نفر آن‌ها در بازداشت به سر می‌برند.

پیروزی حزب عدالت و توسعه در انتخابات ریاست جمهوری و انتخابات مجلس موقعیت اردوخان را تحکیم کرده اما شکست احتمالی این حزب در انتخابات شوراها و شهرداری‌ها می‌تواند وضعیت او را به کلی دگرگون کند.

به‌نوشته اشپیگل آنالین، رجب طیب اردوخان تهدید کرده که در صورتی پیروزی نامزد اپوزیسیون در آنکارا نتایج انتخابات را به رسمیت نمی‌شناسد و دستور بازداشت او را صادر می‌کند. اردوخان بسیاری از مخالفان و منتقدان خود را به حمایت از حزب کارگران کردستان (پ.ک.ک) متهم می‌کند.

در حال حاضر شهرداران ۴۹ شهر از ۸۱ شهرداری ترکیه از حزب عدالت و توسعه هستند. در انتخابات روز یکشنبه حدود ۵۷ میلیون شهروند ترکیه حق رای دارند. میزان مشارکت و به خصوص رای کردها می‌تواند در نتیجه نهائی انتخابات در بسیاری از شهرهای مهم تعیین‌کننده باشد.

بر اساس نظرسنجی‌هایی که به‌تازگی انجام شده است، حزب حاکم در رقابت آنکارا بازنده خواهد شد و به این ترتیب، به یک ربع قرن حکومت جریان محافظه‌کار اسلامی بر پایتخت پایان داده می‌شود.

در استانبول، زادگاه اردوخان نیز نامزد پیشنهادی از سوی حزب بر لبه پرتگاه قرار دارد. بر اساس نظرسنجی‌ها دیگر شهرهای بزرگ از جمله بورسا، آدانا و آنتالیا نیز احتمالاً در کنترل مخالفان دولت درخواهند آمد.

به امید این که فردا شب، شاهد جشن و پایکوبی جیش‌های اجتماعی ترکیه، محرومان جامعه، به‌ویژه مردم کرد و علوی و هم شکست اردوخان و دولت فاشیستی‌اش باشیم!

شنبه دهم فروردین [حمل] ۱۳۹۸ – سی‌ام مارچ ۲۰۱۹